

ข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย
ฉบับที่ ๓.๕
ระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย
(ปรับปรุงใหม่)

ด้วยการรถไฟแห่งประเทศไทยเสนอแก้ไขข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ให้สอดคล้องกับทางราชการ และเพื่อให้การพิจารณาโทษพนักงานเป็นไป ด้วยความเหมาะสมยิ่งขึ้น

คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ การรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๙๔ จึงให้ยกเลิกข้อความตามข้อบังคับ ฉบับที่ ๓.๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๒๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๓๕ เสียทั้งสิ้น และให้กำหนดข้อความข้อบังคับ ฉบับที่ ๓.๕ ว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ขึ้นใหม่ดังต่อไปนี้

ระเบียบวินัย

ข้อ ๑ พนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ต้องรักษาไว้ซึ่งระเบียบวินัยโดยเคร่งครัดผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้กระทำนั้นกระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษ

ข้อ ๒ ระเบียบวินัย ซึ่งพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยจักต้องรักษาไว้ มีดังนี้

(๑) ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความจริงบริสุทธิ์ใจ และต้องพยายาม ชี้แจงแก่ผู้อยู่ในบังคับบัญชาให้เข้าใจและนิยมการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ

(๒) ต้องเชื่อฟังและต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่โดยชอบ ด้วยกฎหมาย ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้น จะเสนอความเห็นคัดค้านเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และ ถ้าผู้บังคับบัญชามีได้ถอนคำสั่งนั้น ผู้ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามในการปฏิบัติหน้าที่การงาน ห้ามมิให้กระทำการ ข้ามผู้บังคับบัญชา เว้นแต่จะได้รับมอบเป็นพิเศษ

(๓) ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐบาลแถลง และตามที่คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยกำหนด เพื่อให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่การงาน

(๔) ต้องปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ห้ามมิให้อาศัยอำนาจเจ้าหน้าที่การงานไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อมเพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น และห้ามมิให้รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่กิจการรถไฟแห่งประเทศไทย

ห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากการรถไฟแห่งประเทศไทยจะสั่ง และห้ามมิให้หาผลประโยชน์ใด ๆ อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมและเกียรติศักดิ์ในหน้าที่

(๖) ต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นประพฤติชั่ว

ห้ามมิให้ประพฤติดนเป็นเสเพล เสพเครื่องดองของเมาจนไม่สามารถครองสติได้มีหนี้สินรุงรัง เล่นการพนันเป็นอาชญา กระทำความผิดอาญา หรือการอื่นใดซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แก่ตำแหน่งหน้าที่

(๗) ต้องสุภาพเรียบร้อยต่อผู้บังคับบัญชาและต่อประชาชน ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม บุคคลใด ๆ

- (๘) ต้องถือปฏิบัติตามธรรมเนียมของกิจการรถไฟแห่งประเทศไทย
- (๙) ต้องรักษาความสัมพันธ์ในระหว่างพนักงานรถไฟและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- (๑๐) ต้องอุตสาหกรรมและอำนวยความสะดวกในหน้าที่การงาน
- (๑๑) ต้องร่วมมือกันขจัดอุปสรรคเหตุ หรือเหตุการณ์ร้ายอันจะพึงเกิดหรือได้เกิดขึ้นแก่กิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย
- (๑๒) ต้องรักษาความลับในทางราชการ และในกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย

การลงโทษ

ข้อ ๓ โทษฐานผิดวินัยข้อบังคับนี้มี ๕ สถาน คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ตัดเงินเดือน
- (๕) ภาคทัณฑ์

ข้อ ๔ การไล่ออกจะกระทำได้ เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้

- (ก) ทุจริตต่อหน้าที่
 - (ข) ทำความผิดต้องรับอาญาจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุกเว้นแต่ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยฐานประมาท
 - (ค) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต
- ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่สั่งโดยชอบด้วยหน้าที่การงาน และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายหรืออาจเสียหายแก่กิจการรถไฟแห่งประเทศไทย
- (ง) ประมาทเลินเล่อ ในหน้าที่การงาน เป็นเหตุให้เสียหายหรืออาจจะเสียหายแก่กิจการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างร้ายแรง
 - (จ) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔ ทวิ การลงโทษปลดออกจะกระทำได้ เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออก หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน

เมื่อพนักงานผู้ใดถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนไม่ได้ความเป็นสัจย์ว่ากระทำผิดที่จะถูกไล่ออก แต่มีมลทิน หรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งถ้าจะให้คงทำงานอยู่ต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่การรถไฟแห่งประเทศไทย ก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งปลดออกจากงานได้

การสั่งปลดออกจากงานตามข้อ ๔ ทวิ นี้ ให้ถือว่าเป็นกรณีที่มีคำสั่งปลดออกโดยไม่มี ความผิดตามความหมายแห่งข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในการรถไฟแห่งประเทศไทย และมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ

ข้อ ๕ การลงโทษไล่ออกถ้ามิใช่กรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง จะต้องมีการสอบสวนก่อน แต่การสอบสวนจำควรดำเนินการโดยวิธีใด ให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นผู้พิจารณาตามแต่จะเห็นสมควร

ข้อ ๖ กรณีดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง ให้ลงโทษไล่ออกได้โดยไม่ต้องมีการสอบสวน คือ

- (๑) ทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชา
- (๒) ทำความผิดต้องรับอาญาจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยฐานประมาท

- (๓) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต
- (๔) ขาดงานเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร
- (๕) ละทิ้งหน้าที่ในขณะที่กำลังปฏิบัติอยู่
- (๖) ชัดขึ้นคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่สั่งโดยชอบ โดยไม่มีเหตุผล
- (๗) ประพฤติชั่วร้ายแรงซึ่งเจ้าหน้าที่ชั้นหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าได้ประสบพบเห็นด้วยตนเอง

ข้อ ๖ ทวิ พนักงานผู้ใดมีกรณีต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา เว้นแต่คดีความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ถ้าผู้บังคับบัญชาที่พนักงานผู้นั้นสังกัดเห็นว่ามิมีมลทินหรือมิว่าหมอง จะให้คงอยู่ในหน้าที่การงานระหว่างสอบสวนหรือพิจารณา จะเป็นการเสียหายแก่การรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้นั้นอายุใกล้ถึงกำหนด ที่จะต้องออกจากงาน เพราะเหตุอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตลาออก ตามข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอนพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย สั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้

แต่ถ้าภายหลังศาลพิพากษาว่ามีความผิด หรือสอบสวนพิจารณาได้ความเป็นสัจจะที่จะต้องลงโทษไล่ออก หรือปลดออก หรือเป็นกรณีที่จะต้องให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นไล่ออกหรือปลดออก หรือให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ให้ตรงตามข้อบังคับนี้ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอนพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนมิได้มีความผิดเลย หรือมีความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานตามเดิม

ในกรณีที่ปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนมิได้มีความผิด หรือมีความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก เท่าที่เกี่ยวกับเงินเดือนให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนนั้นเสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งให้พักงาน แต่ถ้าผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว และมีได้รับการต่ออายุก็ให้มีสิทธิรับเงินเดือนเพียงถึงสิ้นปีงบประมาณนั้น

ข้อ ๗ พนักงานผู้ใดมีกรณีต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา เว้นแต่คดีความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ายังไม่สมควรสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนเพราะกรณีมลทินหรือมิว่าหมองไม่ปรากฏชัด แต่หากจะให้คงอยู่ในหน้าที่การงานระหว่างสอบสวนหรือพิจารณา จะเป็นการเสียหายแก่การรถไฟแห่งประเทศไทยแล้ว ก็ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นพักงานเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาได้เมื่อได้สั่งให้พนักงานไว้แล้วจะสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนตามข้อ ๖ ทวิ อีกชั้นหนึ่งก็ได้

พนักงานที่ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญาหลายสำนวน หรือต้องหากระทำผิดวินัยหลายเรื่อง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งพักงานได้ทุกเรื่อง การพักงานนั้นให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นแล้วก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๙

ข้อ ๘ ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งพักงาน คือ

- (๑) ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย สั่งให้พนักงานทุกระดับพักงานได้เว้นแต่ถ้าเป็นพนักงานระดับ ๑๓ ขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยก่อน
- (๒) ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่า สั่งให้พนักงานตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา พักงานได้
- (๓) หัวหน้าสำนักงานหรือเทียบเท่า และผู้บังคับบัญชาระดับ ๑๑ สั่งให้พนักงานระดับ ๕ ลงมาพักงานได้

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีการสั่งพักงาน ถ้าผลแห่งการสอบสวนหรือพิจารณาได้ความว่าผู้ถูกสั่งพักงานมีความผิดเลย ต้องให้ผู้ผู้นั้นกลับเข้ามาทำงานตามเดิม โดยจ่ายเงินเดือนระหว่างพักให้เต็มอัตราเงินเดือน แต่ถ้าปรากฏว่าได้กระทำผิดจริงให้ไล่ออก หรือปลดออก สุดแต่กรณี โดยไม่จ่ายเงินเดือนระหว่างพักให้เลย เว้นแต่ถ้าความผิดนั้นไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออกก็ให้ลงโทษสถานอื่นได้ และจ่ายเงินเดือนระหว่างพักไม่เกินถึงอัตราของเงินเดือน

ข้อ ๑๐ อำนาจการสั่งไล่ออก และปลดออกตามข้อบังคับนี้

(๑) ถ้าเป็นกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง สำหรับพนักงานตั้งแต่ระดับ ๑๒ ลงมา ให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้าสำนักงานหรือเทียบเท่าขึ้นไป มีอำนาจสั่งไล่ออกได้ทันที แต่ถ้าพนักงานที่จะต้องถูกลงโทษเป็นพนักงานระดับ ๑๓ ขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทยก่อน

(๒) ถ้าเป็นกรณีที่มีการสอบสวน ต้องเสนอให้ที่ประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและหัวหน้าสำนักงานพิจารณาก่อน และสำหรับพนักงานที่จะต้องถูกลงโทษตั้งแต่ระดับ ๑๒ ลงมา เมื่อที่ประชุมเห็นสมควรให้ไล่ออกหรือปลดออก สุดแต่กรณีผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานหรือเทียบเท่าขึ้นไปจึงจะสั่งไล่ออก หรือ ปลดออก สุดแต่กรณี แต่ถ้าพนักงานที่จะต้องถูกลงโทษตั้งแต่ระดับ ๑๓ ขึ้นไป ต้องเสนอให้คณะกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทยพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง เมื่อคณะกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทยเห็นสมควรให้ไล่ออก หรือปลดออก จึงให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยสั่งไล่ออก หรือปลดออกได้

ในการเสนอให้ที่ประชุมผู้อำนวยการฝ่ายสำนักงานพิจารณาตามความในวรรคแรก ให้แยกถือปฏิบัติดังนี้

๑ก. ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุอันตรายอันร้ายแรงเกี่ยวกับการเดินขบวนรถ ซึ่งมีผู้กระทำความผิดหรือบกพร่อง มีระดับโทษขั้นไล่ออก หรือปลดออกจากงานแล้ว ในการประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและหัวหน้าสำนักงาน (ด้านปกครอง) เพื่อพิจารณาโทษ ให้มีเฉพาะผู้ว่าหรือรองผู้ว่าการที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ สุดแต่กรณีเป็นประธานที่ประชุม ประกอบด้วย วิศวกรใหญ่ฝ่ายการช่างกล วิศวกรใหญ่ฝ่ายการช่างโยธา ผู้อำนวยการฝ่ายการเดินรถ และหัวหน้าสำนักงานอาณานิคม เข้าร่วมประชุมเท่านั้น

๒ข. สำหรับความผิดกรณีอื่น ๆ นอกจากตามข้อ ก. ให้มีรองผู้ว่าการที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ เป็นประธานในที่ประชุม ประกอบด้วยผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าทุกฝ่ายและหัวหน้าสำนักงานทุกสำนักงานเข้าร่วมประชุม

ในการประชุมตามข้อ ก. และข้อ ข. ถ้าผู้ร่วมประชุมงานด้านอื่นที่จำเป็นไม่สามารถเข้าร่วมประชุมด้วยตนเองได้ ให้มอบหมายพนักงานที่มีตำแหน่งถัดรองลงมาไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๒ เข้าประชุมแทน ถ้าฝ่ายใดไม่มีพนักงาน ระดับ ๑๒ ให้มอบหมายพนักงานที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่า ระดับ ๑๐ ขึ้นไปได้ ส่วนหัวหน้าสำนักงานให้มอบหมายพนักงานที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐

การออกเสียงลงคะแนน ให้ถือคะแนนเสียงฝ่ายข้างมากเป็นเกณฑ์ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

^๑ข้อ ๑๐ (๒) ก. แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ โดยระเบียบการรถไฟฯ ฉบับที่ ๓.๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับในวันเดียวกัน

^๒ข้อ ๑๐ (๒) ข.วรรคแรก แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ โดยระเบียบการรถไฟฯ ฉบับที่ ๓.๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับในวันเดียวกัน

ข้อ ๑๑ พนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยผู้กระทำผิดวินัย แต่ไม่ร้ายแรงถึงกับจะต้องถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก ให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานขึ้นไป มีอำนาจสั่งลงโทษ ลดเงินเดือนได้ไม่เกินดังนี้

- (๑) พนักงานระดับ ๑๑ ขึ้นไป ๑ ชั้น
 (๒) พนักงานระดับ ๘ - ๑๐ ๒ ชั้น
 (๓) พนักงานระดับ ๑ - ๗ ๓ ชั้น

และในการลดเงินเดือนนั้น แม้จะทำให้ผู้ที่ถูกลงโทษได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของตำแหน่งหรือระดับที่ครองอยู่ ก็ให้มีอำนาจกระทำได้ แต่การลดเงินเดือนพนักงานระดับ ๑๓ ขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยก่อน

ข้อ ๑๒ พนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยผู้ใดกระทำผิดวินัย และยังไม่ควรถูกลงโทษถึงลดเงินเดือน ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินอัตราในตารางต่อไปนี้

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	กำหนดเวลาเดือน	ส่วนเงินเดือนที่ตัดร้อยละ
ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย	๑. พนักงานระดับ ๑๓	๑๒	๓๐
	๒. พนักงานระดับ ๑๐ - ๑๒	๑๒	๒๕
	๓. พนักงานระดับ ๘ - ๙	๑๒	๒๐
	๔. พนักงานระดับ ๖ - ๗	๑๒	๑๕
	๕. พนักงานระดับ ๑ - ๕	๑๒	๑๐
ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่า	๑. พนักงานระดับ ๑๐	๒	๑๐
	๒. พนักงานระดับ ๘ - ๙	๔	๒๕
	๓. พนักงานระดับ ๖ - ๗	๖	๑๕
	๔. พนักงานระดับ ๑ - ๕	๘	๑๐
หัวหน้าสำนักงานหรือเทียบเท่าและผู้บังคับบัญชาระดับ ๑๑	๑. พนักงานระดับ ๑๐	๑	๒๐
	๒. พนักงานระดับ ๘ - ๙	๒	๒๐
	๓. พนักงานระดับ ๖ - ๗	๔	๑๕
	๔. พนักงานระดับ ๑ - ๕	๖	๑๐
ผู้บังคับบัญชาระดับ ๑๐	๑. พนักงานระดับ ๘ - ๙	๑	๒๐
	๒. พนักงานระดับ ๖ - ๗	๒	๑๕
	๓. พนักงานระดับ ๑ - ๕	๔	๑๐
ผู้บังคับบัญชาระดับ ๘ - ๙	๑. พนักงานระดับ ๖ - ๗	๑	๑๕
	๒. พนักงานระดับ ๑ - ๕	๒	๑๐

ข้อ ๑๓ พนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ผู้ใดกระทำความผิดควรได้รับโทษลดเงินเดือนหรือตัดเงินเดือนแต่มีเหตุที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าควรได้รับความปราณี หรือเป็นความผิดเล็กน้อย ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษแต่เพียงภาคทัณฑ์โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือก็ได้

ในกรณีกระทำความผิดเล็กน้อยที่ระดับโทษภาคทัณฑ์ และเป็นความผิดครั้งแรกในรอบปี (๑ กรกฎาคม - ๓๐ มิถุนายน ปีถัดไป) ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามิใช่เหตุอันควรลงโทษ จะงดโทษให้โดยถือว่ากล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

ข้อ ๑๔ ผู้บังคับบัญชาทุกระดับ มีหน้าที่ต้องดูแลระมัดระวังผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของตนให้ปฏิบัติ ตามระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด

ถ้าผู้บังคับบัญชาทราบว่า ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทำผิดวินัย จะต้องพิจารณาความผิดของผู้ นั้นว่าควรได้รับโทษสถานใด และถ้าอยู่ในอำนาจที่จะสั่งลงโทษได้ก็สั่งลงโทษ หรือถ้าเป็นว่าความผิดนั้นควรได้รับโทษ สูงกว่าที่ตนจะสั่งได้ ก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเพื่อพิจารณาลงโทษตามสมควร

ข้อ ๑๕ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่จัดการลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่ทำผิดวินัย หรือจัดการลงโทษโดยไม่ สุจริตให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นทำผิดวินัย

ข้อ ๑๖ เมื่อได้มีการลงโทษหรือดโทษผู้กระทำผิดวินัยแล้ว ต้องเสนอรายงานการลงโทษหรือดโทษนั้น ตามลำดับจนถึงผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจได้สั่งลงโทษหรือดโทษผู้กระทำผิดวินัยแล้ว ผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ที่ สั่งลงโทษหรือดโทษ มีอำนาจที่จะพิจารณาเพิ่มโทษ ลดโทษ ลงโทษหรือยกโทษเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการเพิ่มโทษ จะต้องไม่เกินกว่าอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษใหม่นั้น

ข้อ ๑๘ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗
(ลงนาม) สุนทร โภคาชัยวัฒน์
(สุนทร โภคาชัยวัฒน์)
ประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย